

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji nr R/404/22 utrzymującej w mocy pismo z dnia 31 maja 2022 r. w sprawie wykonania wyroku T-511/18 ⁽¹⁾ dotyczącego nieumieszczenia nazwiska strony skarżącej w wykazie urzędników awansowanych w 2017 r. określonym w piśmie z dnia 13 listopada 2017 r. (IA nr 25-2017);
- naprawienie szkody majątkowej i niemajątkowej wyrządzonej stronie skarżącej (w wysokości 25 000 EUR za szkodę niemajątkową i 50 000 EUR za szkodę majątkową);
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania na podstawie art. 268 TFUE.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, dotyczący naruszenia prawa i nieprawidłowości spornego postępowania w sprawie awansu w 2021 r.: naruszenie decyzji C(2013) 8968 określającej ogólne przepisy wykonawcze do art. 45 regulaminu pracowniczego urzędników; naruszenie art. 45 ust. 1 regulaminu pracowniczego urzędników w świetle art. 7, 41 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej; oraz brak rzeczywistego porównania osiągnięć;
2. Zarzut drugi, dotyczący oczywistego błędu w ocenie przy stosowaniu kryteriów awansu określonych w art. 45 regulaminu pracowniczego urzędników w świetle art. 7, 41 i 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
3. W zarzucie trzecim, podnosząc powyższe uzasadnienie, strona skarżąca wnosi o naprawienie szkody majątkowej i niemajątkowej, jaką miała ponieść w następstwie przyjęcia wyżej wymienionych decyzji, które skutkowały: opóźnieniem sprostowania akt osobowych strony skarżącej uwzględnionych w ramach postępowania w sprawie awansu; istnieniem nieprawidłowości w aktach postępowania w sprawie awansu strony skarżącej i oczywistymi błędami w ocenie w ramach postępowań w sprawie awansu, prowadzącymi do braku uwzględnienia porównywalnych osiągnięć strony skarżącej i niewykonania wyroku Sądu ze względu na brak powtórzenia całego postępowania w sprawie awansu dotyczącego 2017 r., w ramach prawidłowego postępowania, co wywarło niekorzystny wpływ na postępowanie w sprawie awansu w 2021 r.

⁽¹⁾ Wyrok z dnia 25 czerwca 2020 r., XH/Komisja (T-511/18, EU:T:2020:291).

Skarga wniesiona w dniu 1 maja 2023 r. – IB/EUIPO

(Sprawa T-38/23)

(2023/C 223/42)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: IB (przedstawiciel: N. de Montigny, avocate)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Żądania

Skarżący wnosi do Sądu o:

- orzeczenie
- stwierdzenia nieważności decyzji dyrektora Departamentu Zasobów Ludzkich EUIPO z dnia 11 kwietnia 2022 r. dotyczącej wykonania wyroku T-22/20 z dnia 13 października 2021 r. na podstawie art. 266 TFUE i odmawiającej wznowienia postępowania w sprawie stwierdzenia niezdolności do pracy skarżącego;
- w razie potrzeby, w zakresie, w jakim uważa się, że należy przedstawić dodatkowe informacje, stwierdzenia nieważności decyzji z dnia 2 listopada 2022 r. oddalającej zażalenie wniesione na podstawie art. 90 ust. 2 regulaminu pracowniczego w dniu 8 lipca 2022 r.;

- wyznaczenie z urzędu trzeciego lekarza;
- zobowiązanie strony pozwanej przynajmniej do:
  - wznowienia postępowania w sprawie stwierdzenia niezdolności do pracy na etapie powoływania komisji ds. inwalidztwa;
  - w międzyczasie i w oczekiwaniu na ostateczną decyzję w sprawie niezdolności do pracy skarżącego, wypłacenia mu minimalnej kwoty gwarantowanej na mocy art. 9 ust. 4 załącznika IX do regulaminu pracowniczego wraz z dodatkami rodzinnymi i odsetkami obliczonymi według stopy ustalonej przez EBC powiększonej o dwa punkty;
  - ubezpieczenia skarżącego z mocą wsteczną w RCAM.
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skargi skarżący podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący nieprawidłowego wykonania przez administrację wyroku z dnia 13 października 2021 r. z naruszeniem art. 266 TFUE, zakazu podwójnego karania w rozumieniu załącznika IX do regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej oraz naruszenia prawa.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku dbałości, naruszenia prawa do godności ludzkiej, braków w uzasadnieniu, które jest niewystarczające do zrozumienia uprzywilejowanego interesu służby, naruszenia obowiązku polegającego na tym, aby administracja miała na uwadze dobrostan urzędników i byłych urzędników.
3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistych błędów w ocenie w ramach badania procedury, w ocenie roli organu powołującego i komisji ds. inwalidztwa oraz podziału kompetencji między nimi, sprzeczności w uzasadnieniu i naruszenia obowiązku dobrej administracji.

Skarga wniesiona w dniu 7 kwietnia 2023 r. – Ballman/Europejska Rada Ochrony Danych

(Sprawa T-183/23)

(2023/C 223/43)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Lisa Ballmann (Innsbruck, Austria) (przedstawiciel: F. Mikolasch, adwokat)

Strona pozwana: Europejska Rada Ochrony Danych

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiej Rady Ochrony Danych (EROD) z dnia 7 lutego 2023 r. odmawiającej stronie skarżącej dostępu do akt dotyczących wiążącej decyzji EROD nr 3/2022 w sprawie przedstawionego przez Irish Supervisory Authority sporu dotyczącego Meta Platforms Ireland Limited i należącego do niej serwisu Facebook [art. 65 ogólnego rozporządzenia o ochronie danych (zwanego dalej „RODO”) (¹)] zgodnie z art. 41 ust. 2 lit. b) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej; oraz
- obciążenie EROD kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi jeden zarzut, w ramach którego twierdzi, że EROD naruszyła art. 41 ust. 2 lit. b) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”).